

riet florerede derefter uantastet hele forrige Mars Sommer, og er atter begyndt her i Fjorden for en 14 Dages Tid siden, naturligvis med de samme ulovlige Redstaber, som i Fjor.

At Vaadfiskeriet er ødelæggende for Fiskebestanden, naar Garnene have en uforholdsmæssig ringe Maffestørrelse, er hævet over al Tvivl. De tætte Vaad medtage ikke alene Yngelen, men ogsaa Planteværten paa Havbunden, og den Kogn, som befinder sig der. Lov af 29de December 1857 om Fiskeriet i Limfjorden har derfor ogsaa fastsat en vis Maffestørrelse for de forskjellige Vaad, og det forekommer os ubilligt, at det skal være tilladt at fiske i Landets øvrige Fjorde med Garn, der ere ansete for ulovlige og skadelige i Limfjorden.

Det er ikke blot Fiskebestanden her i Fjorden, som bliver ødelagt, men de lokale Fiskere hindres ogsaa i deres Næringsvei ved Vaadfiskeriet. — Vore Garn blive jævnlig revne itu og endog saa helt bortførte ved at Vaadene føres hen over dem. Træffe vi en enkelt Gang en Vaadfisker, som overseiler vore Garn, saa have vi aldrig Bidner til Stede, og desuden ere de saa snilde, at de have taget Numre og Navnebrædder af deres Vaade, naturligvis for ikke at blive gjenfendte. Der gaar næsten ikke en eneste Nat hen, uden at En eller Anden af os mister Noget eller faaer Noget bestadiget, og vi have intet Midde, hvorved vi kunne forskaffe os Erstatning.

Under disse Omstændigheder vove vi underdanigt at henvende os til det høie Ministerium med Bøn om, at der, indtil der udkommer en Fiskerilov, maa blive udstedt Forbud imod at benytte Vaad paa Nakkov Fjord, som ikke have den i Lov 29de December 1857 foreskrevne Maffestørrelse.

Lango, Lindelse og Nakkov, den 31te Mai 1881.

[81 Underkrifter.]

Holbæk, den 20de Juni 1882.

Vi undertegnede Fiskere tage os den Frihed at spørge vor høie Regjering, om der ikke er gjort noget Forbud mod Brugen af Halevaad med de smaa Maffebind, som optager al smaa Yngel. Her ligge nemlig nogle Vaade og trække Vaad paa vor Fjord i disse Dage med saadanne smaabundne Vaad, som medfølgende Maffestørrelse viser, og skal de have Lov at bruge de Vaad, saa vil ganske den Smule Yngel, her er tilbage, blive udryddet. Vi formode, at Chefen for Kanonbaaden Hauch fører Maal for Maffebindet med sig, men da han ikke er til Stede, har vi henvendt os til vor Øvrighed; men Øvrigheden er helt magtesløs der overfor. Derfor tage vi os den Frihed at forespørge, om der er noget ved den Sag at gjøre.

[4 Underkrifter.]

Til

Det høie Marineministerium.

Undertegnede Fiskere, der ere bosiddende her i Etaden, tillade os herved at henvende det høie Ministeriums Opmærksomhed paa, at der for Tiden her i Farvandet henligger 7 Vaade tilhørende Limfjordsfiskere eller de saakaldte Sydefiskere, hvilke Fiskere benytte ulovbundne Vaad, hvorved de i høi Grad skader Ynglen for næste Mar, idet de ved Benyttelsen af disse Vaad navnlig fiske de mindre Mal.

Da denne Benyttelse af ulovbundne Vaad i høi Grad skader vor Interesse som Fiskere, saa haabe vi, at det høie Ministerium hurtigst muligt vil træffe Foranstaltning til at forhindre denne unyttige Fiskemaade.

Kjøbenhavn den 22de Juli 1884.

[31 Underkrifter.]